

Ang Natagong Kasaysayan sa Bersikulo Kwarenta – Numero Baynte-Kuwatro

Ezekiel Numero Singko

Jeff Pippenger

2026-08-10

Sa pahayag gikan sa Testimonies, volume five, nga atong gihisgutan sa pipila ka mga artikulo karon; gipahibalo kita mahitungod sa panan-awon sa templo nga gihatag kang Ezekiel, Isaias, ug Juan:

“Kining mga leksiyon alang sa atong kaayohan. Kinahanglan nga ipahimutang nato ang atong pagtuo diha sa Dios, kay ania ra sa atong atubangan ang usa ka panahon nga mosulay sa mga kalag sa mga tawo. Si Cristo, didto sa Bukid sa mga Olibo, misaysay pag-usab sa makahahadlok nga mga paghukom nga magauna sa Iyang ikaduhang pag-anhi: ‘Makadungog kamo ug mga gubat ug mga dungogdungog sa mga gubat.’ ‘Mobarog ang nasud batok sa nasud, ug ang gingharian batok sa gingharian: ug magkahanglan ug kagutom, ug mga kamatay, ug mga linog, sa nagkalainlaing mga dapit. Kining tanan mao ang sinugdanan sa mga kasakit.’ Samtang kining mga tagna nakadawat ug usa ka bahin nga katumanan sa pagkalaglag sa Jerusalem, aduna kini ug labi pang diretso nga pagkatuman sa kaulahian nga mga adlaw.”

Ang Ikasiyam sa Av

Ang Tisha B’Av, nga sa Hebreohanon nagkahulogan ug “ang Ikasiyam sa Av,” mao ang adlaw sa mga Judio nga nagahandom sa pagkalaglag sa unang Templo pinaagi sa mga Babilonianhon niadtong 586 BC ug sa ikaduhang Templo pinaagi kang Tito sa tuig 70. Ang duruha ka pagkalaglag nahitabo sa mao ra nga petsa sa kalendaryo—ang ikasiyam nga adlaw sa Hebreohanong bulan sa Av (nga kasagarang mahulog sa Hulyo o Agosto sa kalendaryong Gregorian). Sa dihang gipahiuyon ni Sister White ang pagkalaglag sa Jerusalem ngadto sa “panahon nga magasulay sa mga kalag sa mga tawo” sa ulahing mga adlaw, iyang gipalutaw ang duruha ka pagkalaglag nga parehong nagailustrar sa haduol na nga balaod sa Domingo.

Ang bersikulo sais sa Daniel onse naghulagway nianang balaod sa Domingo, ug nagkatakdo sa bersikulo kap-atan ug usa. Sa Ezekiel, ang pagkalaglag sa Jerusalem gigamit aron ipakita ang pagkabulag sa manggialamon ug sa mga buang nga ulay sa balaod sa Domingo. Si Ezekiel bihag sa Babilonia sa dihang sa milagroso gidala siya ngadto sa Jerusalem aron masaksihan kana gayud nga pagkabulag diha sa kapitulo otso hangtod onse.

Ug nahitabo kini sa ikaunom ka tuig, sa ikaunom ka bulan, sa ikalima ka adlaw sa bulan, samtang naglingkod ako sa akong balay, ug ang mga anciano sa Juda naglingkod sa akong atubangan, nga ang kamot sa Ginoong Dios miabut didto ibabaw kanako. Unya mitan-aw ako, ug ania karon, usa ka dagway nga ingon sa panagway sa kalayo: gikan sa panagway sa iyang hawak paubos, kalayo; ug gikan sa iyang hawak paibabaw, ingon sa panagway sa kahayag, sama sa kolor sa amber. Ug iyang gituy-od ang dagway sa usa ka kamot, ug gikuptan ako sa

usa ka pungpong sa buhok sa akong ulo; ug gibayaw ako sa espiritu sa taliwala sa yuta ug sa langit, ug gidala ako diha sa mga panan-awon sa Dios ngadto sa Jerusalem, ngadto sa pultahan sa sulod nga ganghaan nga nagaatubang ngadto sa amihanan; diin didto ang lingkoranan sa larawan sa pangabugho, nga nagapukaw sa pangabugho. Ezekiel 8:1–3.

Ang upat ka kapitulo, gikan sa walo hangtod sa onse, maoy usa ka paghulagway sa pagbulag, ug si Sister White, sa iyang pagkomento sa Ezekiel 9, nagaila dili lamang nga kini mao ang mao rang pagpatik sa pinadayag nga gihisgutan sa Pinadayag kapitulo 7, kondili usab nga ang Jerusalem nagrepresentar sa iglesiang Laodicean nga Seventh-day Adventist sa ulahing mga adlaw.

“Ang pundok sa mga tawo nga dili mobati ug kasubo tungod sa ilang kaugalingong espirituhanong pagkunhod, ni managbakho tungod sa mga sala sa uban, pagabiyaan nga walay patik sa Dios. Ang Ginoo nagmando sa Iyang mga mensahero, ang mga tawo nga may mga hinagiban sa pagpatay diha sa ilang mga kamot: ‘Lumakaw kamo sunod kaniya latas sa siyudad, ug tigbasa: ayaw ninyo pagluwasi sa inyong mata, ni magmaloloy-on kamo: laglaga sa hingpit ang tigulang ug ang batan-on, ang mga ulay ug ang gagmayng mga bata, ug ang mga babaye: apan ayaw pagduol sa bisan kinsang tawo nga adunay timaan; ug sugdi sa Akong balaang puloy-anan. Unya nagsugod sila sa mga tigulang nga mga lalaki nga atua sa atubangan sa balay.’”

“Dinhi atong makita nga ang iglesia—ang balaang puloy-anan sa Ginoo—mao ang unang gibati sa hampak sa kapungot sa Dios. Ang mga tigulang nga lalaki, sila nga gitagaan sa Dios ug dakong kahayag ug nanindog ingon nga mga magbalantay sa espirituhanong mga kapuslanan sa katawhan, nanluib sa salig nga gitugyan kanila. Gikuha nila ang baruganan nga dili na kita kinahanglan magpaabut ug mga milagro ug sa mamatikdan nga pagpadayag sa gahum sa Dios sama sa nangaging mga adlaw. Nausab na ang mga panahon. Kining mga pulonga nagapalig-on sa ilang pagkadili-matinoohon, ug sila nagaingon: Ang Ginoo dili magbuhat ug maayo, ni magbuhat ba Siya ug daotan. Hilabihan Siyang maloloy-on aron pagaduawon ang Iyang katawhan pinaagi sa paghukom. Busa, ‘Pakigdait ug kaluwasan’ mao ang singgit gikan sa mga tawo nga dili na gayud mosangyaw pag-usab sa ilang tingog sama sa trumpeta aron ipakita sa katawhan sa Dios ang ilang mga kalapasan ug sa balay ni Jacob ang ilang mga sala. Kining mga amang nga iro nga dili mopaghot mao sila ang mobati sa matarong nga panimalos sa usa ka nasuko nga Dios. Ang mga lalaki, mga dalaga, ug gagmayng mga bata mangamatay nga tanan nga magkauban.

“Ang mga kangil-ad nga binuhatan nga maoy gihilakan ug giaguloan sa mga matinumanon mao ra ang mga butang nga maila sa may kinutuban nga mga mata, apan labaw pa ka daotan kay sa tanan ang pinakagrabeng mga sala, kadtong nakapukaw sa kasina sa putli ug balaang Dios, nga wala mapadayag. Ang dakong Magsususi sa mga kasingkasing nahibalo sa matag sala nga ginabuhat sa tago sa mga mamumuhat sa kasal-anan. Kining mga tawhana moabut sa pagbati nga sila luwas sa ilang mga paglimbong ug, tungod sa Iyang pagkamapailubon, moingon nga ang Ginoo wala makakita, ug unya molihok ingon nga gibiyaan na Niya ang yuta. Apan Iyang mabuksan ang ilang pagkasalingkapaw ug igapadayag sa atubangan sa uban kadtong mga sala nga ilang maampingong gitago.”

“Walay pagkalabaw sa ranggo, dignidad, o kalibutanong kaalam, walay katungdanan sa balaang katungdanan, ang makapugong sa mga tawo gikan sa paghalad sa prinsipyo sa dihang pasagdan sila ngadto sa ilang kaugalingong malimbongong mga kasingkasing. Kadtong giisip nga takos ug matarong napamatud-an nga mga pangulong tigpatigayon sa apostasya ug mga panig-ingnan sa pagkawalay pagtagad ug sa pag-abuso sa mga kalooy sa Dios. Ang ilang daotang binuhatan dili na Niya antuson, ug sa Iyang kapungot magalabutan Siya kanila nga walay kalooy.”

“Uban sa pagpanuko ang Ginoo mobawi sa Iyang presensya gikan kanila nga gipanalanginan pinaagi sa dakong kahayag ug nga nakabati sa gahum sa pulong sa pag-alagad ngadto sa uban. Kaniadto sila Iyang mga matinumanong alagad, gipaboran sa Iyang presensya ug giya; apan mibiya sila gikan Kaniya ug gidala ang uban ngadto sa kasaypanan, ug busa gidala sila ilalom sa balaan nga kapungot.” Testimonies, volume 5, 211, 212.

Ang tibuok basahon sa Ezequiel gipahimutang sulod sa konteksto sa pagkalaglag sa Jerusalem. Sa pagpamatuod ni Ezequiel ang paglikos ni Nabucodonosor nga milungtad ug usa ka tuig ug tunga espesipikong gimarkahan, apan ang “mas direkta nga aplikasyon” sa pasidaan ni Jesus sa Mateo beinte-kuwatro anaa sa ulahing mga adlaw. Diha sa Ezequiel kana nga linya sa kamatuoran makita sa kapitulo beinte-kuwatro.

Enero 15, 588 BC

Pag-usab sa ikasiyam ka tuig, sa ikanapulo ka bulan, sa ikanapulo ka adlaw sa bulan, ang pulong ni Jehova midangat kanako, nga nagaingon: Anak sa tawo, isulat alang kanimo ang ngalan niining adlaw, bisan niining maong adlaw: ang hari sa Babilonia misulong batok sa Jerusalem niining maong adlaw. Ezekiel 24:1, 2.

Niining petsaha, nga napamatud-an usab pinaagi sa ubang mga saksi sa Biblia, nagsugod ang usa ka paglikos sulod sa napulog walo ka bulan. Ang pulong sa Ginoo nga miabut kang Ezekiel niadtong adlaw naglangkob sa sambingay sa madugoon nga siyudad, nga gihulagway pinaagi sa usa ka nagbukal nga kolon nga gisundan sa usa ka dakong kalayo. Ang sambingay sa dayag nagrepresentar sa paghukom batok sa Jerusalem, ug sa mao gihapong kapitulo kini gisundan sa pagpanaw sa asawa ni Ezekiel tungod sa usa ka hampak ingon nga timaan nga ang paglikos nga sa kaulahian magalaglag sa balaang puloy-anan nagsugod na.

Miabot usab kanako ang pulong ni Jehova, nga nagaingon: Anak sa tawo, ania karon, kuhaon ko gikan kanimo ang tinguha sa imong mga mata pinaagi sa usa ka hampak; apan dili ka magbangutan ni maghilak, ni motulo ang imong mga luha. Ayaw pagtuaw, ayaw paghimo ug pagbangutan alang sa mga patay, ihigot sa imong ulo ang imong putong, ug isul-ob ang imong mga sapin sa imong mga tiil, ug ayaw taboni ang imong mga ngabil, ug ayaw kaon sa tinapay sa mga tawo. Busa misulti ako sa katawhan sa buntag; ug sa kahaponon namatay ang akong asawa; ug gibuhat ko sa buntag sumala sa gisugo kanako. Ezekiel 24:15–18.

Unya nangutana ang mga tawo sa palibot ni Ezekiel mahitungod sa kahulogan sa sambingay ug sa kamatayon sa iyang asawa.

Ug ang mga tawo miingon kanako, Dili ba ikaw mosugilon kanamo kon unsa ang kahulogan niining mga butanga alang kanamo, nga gibuhat mo kini? Unya mitubag ako kanila, Ang pulong ni Jehova midangat kanako, nga nagaingon, Isulti sa balay sa Israel, Mao kini ang giingon sa Ginoong Jehova: Ania karon, pasipalahan ko ang akong balaang puloy-anan, ang garbo sa inyong kusog, ang gitinguha sa inyong mga mata, ug ang gikalooyan sa inyong kalag; ug ang inyong mga anak nga lalake ug ang inyong mga anak nga babaye nga inyong gibiyaan mangapukan pinaagi sa espada. Ezekiel 24:19–21.

Ang asawa ni Ezekiel ug ang santuwaryo parehong giila diha sa teksto ingon nga “ang tinguha sa imong mga mata.” Ang mga historyador sa Biblia nag-ila nga ang paglikos milungtad ug napulog-walo ka bulan, samtang ang mga paglikos ni Cestius ug ni Tito milungtad ug upat ka tuig gikan sa tuig 66 hangtod sa tuig 70. Ang tukmang pag-ihap sa panahon gikan sa unang paglikos ni Cestius hangtod sa kalaglagan mao ang tulo ka tuig ug tunga, apan sa dihang iaplikar ang “inclusive reckoning,” nga mao ang labing kasagarang gigamit nga paagi sa pag-ihap diha sa Biblia, kini mahimong upat ka tuig. Ang pagkahibalo nga kining duha ka paagi sa pag-ihap balido nagtugot kanato sa pagtan-aw sa tulo ka tuig ug tunga gikan kang Cestius ngadto kang Tito ug usab sa upat ka tuig.

Aduna kitay duha ka mga saksi sa balaod sa Domingo diha sa duha ka kalaglagan sa Jerusalem, ug ang mga detalye sa maong duha ka mga kasaysayan kinahanglan iaplikar sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo—diin ang Laodicea isuka gawas sa baba sa Ginoo. Ang pagsugod sa paglikos ni Nabucodonosor gimarkahan sa kamatayon sa asawa ni Ezequiel. Sa iyang kamatayon, si Ezequiel gisugo nga dili sa dayag magminatay, kay siya mao ang timaan sa mga Judio nga dad-on ngadto sa pagkabinihag.

Ang sinugdanan sa upat-ka-tuig nga yugto gikan sa 66 ngadto sa 70 gimarkahan sa timailhan sa dulumtanan nga makapaluya, nga mao ang timailhan alang sa mga Kristohanon sa Jerusalem aron mangalagiw.

Busa kung makita na ninyo ang dulumtanan nga makapabiniya sa kamingawan, nga gisulti ni Daniel nga propeta, nga nagatindog sa balaang dapit, (ang nagabasa, pakasabta siya:) Nan ang mga atua sa Judea, padaganaa sila ngadto sa kabukiran. Mateo 24:15, 16.

Duha ka paglikos nga tin-aw nga nagtugma sa usag usa, ug ang duha ka paglikos naglangkob ug usa ka “ilhanan” sa sinugdanan sa paglikos. Sa dihang gipatin-aw ni Ezekiel kon unsay kahulogan sa kamatayon sa iyang asawa ug sa kakulang sa pagbangotan sa iyang bahin, iyang gipatin-aw ug unya girekord:

Busa si Ezekiel mahimong usa ka timaan alang kaninyo: sumala sa tanan nga iyang gibuhat, mao usab ang inyong pagabuhaton; ug sa diha nga kini moabut, mahibalo kamo nga ako mao ang Ginoong Dios. Ezekiel 24:24.

Ang ilhanan sa kamatayon sa asawa ni Ezequiel maoy usa ka pag-ila sa haduol nang pagkalaglag sa Jerusalem ug sa templo ug sa mosunod nga pagkabinihag didto sa Babilonia. Ang ilhanan sa dulumtanan nga kalaglagan, nga gihisgutan ni Daniel, maoy usa ka pasidaan sa pagkalagiw gikan sa kalaglagan, apan ang duha ka paglibot adunay ilhanan sa sinugdanan.

Adunay usa ka tagnaong paglikos sa dili pa ang hapit na moabot nga balaod sa Domingo, ug ang kamatayon sa asawa ni Ezekiel mao ang simbolo nga ang Laodiceanong Iglesia sa Seventh-day Adventist hingpit nang gilabyan, samtang si Ezekiel simbolo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug mao ang simbolo sa bandera nga ginapataas sa sinugdanan sa paglikos. Si Ezekiel mao ang bandera sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo sa sinugdanan sa paglikos sa Babilonya, ug ang timaan sa kangil-ad nga paglapas nga makapaguol sa sinugdanan mao ang “timaan” sa Roma. Ang usa ka timaan naghisgot sa usa ka sulodnong pasidaan ug ang lain sa usa ka gawasnong pasidaan. Sa pagkatinuod may usa ka pasidaan ngadto sa mga Cristohanon sa tuig 66, apan ang timaan sa pasidaan mao ang Roma. Ang timaan sa paglaglag sa Jerusalem pinaagi sa Babilonya mao ang asawa ni Ezekiel. Ang Roma mao ang hut-ong nga modawat sa marka sa mananap ug si Ezekiel mao ang timaan niadtong modawat sa patik sa Dios.

Duha ka Katapusang mga Yugto

Ang unang paglikos milungtad ug napulog-walo ka bulan, ug ang ikaduhang paglikos milungtad ug upat ka tuig. Ang duha ka paglikos nakakaplag sa ilang “mas direkta” nga katumanan sa ulahing mga adlaw, ug ang duha ka paglikos tuwirang nalangkit sa panagna sa tulo ka gatus ug kasiyaman ug usa ka tuig ug napulog-lima ka adlaw nga makita diha sa Pinadayag 9:15.

Ang sinugdanan sa lima ka bulan sa Pinadayag 9:10 naglakip sa usa ka kasaysayan nga nagtimaan sa usa ka katloan ug walo ka tuig nga yugto nga miabut sa kinatumyan pinaagi sa usa ka upat ka tuig nga paglibot, nga may kalabutan sa gidaghanon nga katloan ug walo, ug nagpaila sa pagtindog sa Islam. Kining upat ka tuig nga paglibot adunay iyang katugbang sa kasaysayan nga nagsugod sa dihang ang (lima ka bulan) usa ka gatus ug kalim-an ka tuig natapos ug ang tulo ka gatus ug kasiyaman ug usa ka tuig ug napulog lima ka adlaw nagsugod. Nagsugod kini niadtong Hulyo 27, 1449 ug upat ka tuig sa ulahi, ang Islam nagdala ug usa ka kalibutan nga paglibot nga kalim-an ug lima ka adlaw batok sa Constantinople nga natapos niadtong 29 Mayo 1453.

Sa dihang ang tagna sa panahon nga nagsugod niadtong Hulyo 27, 1449 natapos niadtong Agosto 11, 1844, ang upat ka tuig sa kalihokan sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda gikan sa 1840 hangtod sa 1844 nahiuyon sa upat ka tuig nga paglikos gikan sa 1333 hangtod sa 1337, ug usab sa upat ka tuig nga yugto gikan sa 1449 hangtod sa 1453. Kining tulo ka mga saksi, nga ang tanan direkta nga kabahin sa mao rang linya sa tagna, nagrepresentar sa usa ka simbolikong upat ka tuig nga yugto diin ang kalihokan sa nahaunang ug ikaduhang manulonda gikan sa 1840 hangtod sa 1844 gisubli sa kasaysayan sa kalihokan sa ikatulong manulonda. Kining tulo ka mga saksi nagtimaan sa usa ka upat ka tuig nga paglikos sa kasaysayan sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Kana nga upat ka tuig nga yugto gihulagway usab pinaagi sa mga paglikos sa Jerusalem sa 66 ug 70.

Ang pagsugod sa upat ka tuig nga paglikos ni Cestius niadtong 66, ug unya ang pagtapos niini ni Tito niadtong 70, nagmugna ug simbolo sa alpha ug simbolo sa omega alang sa usa ka yugto nga upat ka tuig. Kining maong yugto gilarawan usab pinaagi sa tulo ug tunga ka tuig, nga sa baylo nahiuyon sa tulo ug tunga ka mga profetikong tuig diin gitamakan sa papal nga Roma ang balaang puloy-anan.

Apan ang sawang nga atua sa gawas sa templo pasagdi lamang, ug ayaw kini sukda; kay kini gihatag ngadto sa mga Gentil: ug ang balaang siyudad ilang pagayatakan sulod sa kap-atan ug duha ka bulan. Ug ihatag ko ang gahum ngadto sa akong duha ka mga saksi, ug sila managtagna sulod sa usa ka libo duha ka gatus ug kan-uman ka adlaw, nga nagsul-ob ug sako. Pinadayag 11: 2, 3.

Ug sila mangapukan pinaagi sa sulab sa espada, ug pagabihagon ngadto sa tanang kanasoran; ug ang Jerusalem paga-yatakan sa mga Gentil, hangtod nga matuman ang mga panahon sa mga Gentil. Lucas 21:24.

Mahinungdanon nga hinumdoman nga akong gigamit ang “inclusive” ug “exclusive” nga pag-ihap sa yugto sa panahon nga girepresentahan sa simbolo nga alpha ni Cestius hangtod sa simbolo nga omega ni Titus. Kini nagaila nga duha ka paggamit sa panahon ang girepresentahan sulod sa usa ka kasaysayan. Atong nahisgotan na kining biblikanhong prinsipyo sa dihang atong gihunahuna (daghang mga artikulo na ang milabay), ang panahon tali sa pagduaw ni Jesus sa Caesarea-Philippi (Panium) ug sa Iyang pag-adto sa Bukid sa Pagkabalhin sa Dagway. Duha ka biblikanhong awtor ang nagtala og unom ka adlaw ug usa ang nagtala og walo ka adlaw.

Ug human sa unom ka adlaw, gidala ni Jesus si Pedro, si Santiago, ug si Juan nga iyang igsoon, ug gitungas sila niya ngadto sa usa ka hataas nga bukid nga ilang ra. Mateo 17:1.

Ug human sa unom ka adlaw, gidala ni Jesus uban kaniya si Pedro, si Santiago, ug si Juan, ug iyang giagak sila ngadto sa usa ka hataas nga bukid nga sila-sila lamang; ug siya nausab sa dagway sa ilang atubangan. Marcos 9:2.

Ug nahitabo nga sa mga walo ka adlaw human niining mga pulonga, gidala niya sila si Pedro ug si Juan ug si Santiago, ug mitungas sa usa ka bukid aron sa pag-ampo. Lucas 9:28.

Ang paglaglag sa Jerusalem adunay usa ka “mas direkta” nga aplikasyon ngadto sa ulahing mga adlaw, ug kana nga paglaglag mao ang duha ka mga saksi nga gilarawan pinaagi sa Babilonia ug Roma. Ang duha ka mga saksi nagkauyon sa usag usa apan naghatag ug lahi ug mahinungdanong mga kinaiyang propetiko aron mapadaku ang kamatuoran. Ang paglikos sa Roma (66 hangtod 70) maoy upat ka tuig nga nagrepresentar usab sa tulo ug tunga ka tuig. Ang tulo ug tunga ka tuig nagdugtong sa pagtunob sa balaang puloy-anan ug sa panon nga natuman pinaagi sa paganismo ug papismo. Ang pagtunob pinaagi sa papismo milungtad ug tulo ug tunga ka simbolikong mga tuig, ingon nga gihulagway daan pinaagi sa literal nga tulo ug tunga ka tuig sa paglikos sa Roma.

Kadtong upat ka tuig nga paglikos may kalabutan usab sa upat ka tuig nga mga yugto nga nalangkit sa propetikong linya nga nagaila sa pagpataas sa Islam ug human niana sa pagpataas sa kalihokan sa nahaunang ug ikaduhang manulonda ug dayon sa ikatulong manulonda. Ang Cestius ngadto kang Titus nagtapok sa ligid sa papal nga Roma ug usab sa ligid sa Islam. Ang ligid sa Roma ug ang tulo ug tunga ka tuig ni Cestius ug Titus nagtapok sa tulo ug tunga ka simbolikong mga tuig sa papal nga Roma, sa ingon nagaila sa duha ka entidad sa pagano ug papal nga Roma. Ang ligid sa Islam nadugtong pinaagi sa mao rang kasaysayan ingon nga nasabtan nga upat ka tuig, apan maingon usab sa ligid sa Roma niana nga kasaysayan, ang Islam nalangkit sa ikaduhang gahum nga sakop sa ligid sa Islam—nga mao ang Adventismo. Ang yugto sa tulo ug tunga ka tuig

nagrepresentar sa Roma sa iyang duha ka mga hugna, ug ang yugto sa upat ka tuig nagrepresentar sa Islam ug sa Adventismo. Ang pagano ug papal nga Roma dili mahimong bulagon sa propesiya ug dili usab mahimong bulagon ang Islam ug ang Adventismo.

Kini sa pinasikad sa pagtagna nagkinahanglan nga, sa dihang atong hisgutan ang paglikos sa Babilonia, duha ka pagsabot sa panahon makita sa hulagway sa napulog-walo ka bulan nga paglikos. Duha ka mga representasyon sa panahon diha sa paglikos nga gidala sa Roma, sa pinasikad sa pagtagna nagkinahanglan ug duha ka mga representasyon sa panahon diha sa paglikos nga gidala ni Nebuchadnezzar. Ang napulog-walo ka bulan nga paglikos ni Nebuchadnezzar masabtan usab ingon nga simbolo sa usa ug tunga ka tuig. Ang napulog-walo ka bulan mao ang usa ug tunga ka tuig, ug ang usa ug tunga maipahayag ingon nga 1.5 ka tuig. Ang paglikos ni Nebuchadnezzar mao ang napulog-walo ka bulan ug ang usa punto lima (1.5) ka tuig.

Ang napulo ug walo ka bulan nagtumong sa gahum nga magayatak sa Jerusalem, ug ang 1.5 ka tuig nagtumong sa Islam. Ang propetikong ligid sa pag-ihap nga nagaila sa napulo ug walo ka bulan nagaila sa Babilonia, ug ang laing propetikong ligid sa pag-ihap nagaila sa Islam. Wala pa namo mapahigayon ang usa ka pagpasabot kon giunsa namo pag-abot sa paggamit sa 1.5 ka tuig nga may kalabutan sa Islam, apan kinahanglan mamatikdan nga ang duha ka mga pag-ihap sa panahon diha sa pagkalaglag nga gidala sa Roma may kalabutan sa propetikong ligid sa Roma, (ang pagano ug ang papal), ug ang laing pag-ihap may kalabutan sa propetikong ligid sa Islam. Kining mga kinaiya makita sa alpha ug omega nga mga pagkalaglag sa Jerusalem.

Ang upat-ka-tuig nga paglikos sa Jerusalem uban ni Cestius ug ni Tito nagrepresentar sa pagtapos sa usa ka propetikong linya nga nagsugod sa usa ka yugto nga katloan ug walo ka tuig, nga natapos pinaagi sa upat ka tuig nga paglikos nga nagsimbolo sa pagbayaw sa Islam, ug ang kataposang upat-ka-tuig nga yugto sulod nianang mao gihapong linya nagrepresentar sa pagbayaw sa bandila sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Padayonon nato kining mga butanga sa sunod nga artikulo.